

Heitt varð tí á politíð um í einum slíkum föri beinanvegin at leggja meira orku í at halda forvitin burtur.

Síðast skal, at tá meira politifólk kom til, varð veruliga nógv gjørt fyri at halda forvitnum burtur. Gírding varð sett upp, og har stóðu allastaðni politistar og ansaðu eftir, at eingin kom inn um gírdingina.

Jagstrað burtur

Yvirspældu journalistar og fotografar sín leiklut, vórðu tað so sanniliga eisini politistar, sum gjørdur tað sama. Fjølmiðlafólkini vórðu jagstrað burtur, sjálvst tá tey hildu seg uttan fyri gírdingina. Ein fotografur

varð hóttur við handtøku, meðan hann var uttan fyri, og politisturin oktaði at taka pressukort hansara fyri fult.

Sluppu ikki av við boðini. Tað kom meira polití, og ein av teirra uppgávum var at leita eftir fólkum, sum høvdu verið í bussinum, men vórðu runnin avstað niðan í hagan.

A eftirmetingarfundinum greiddi ein politistur frá, at frá ferðaleiðaranum í bussinum, sum varð hólvdur, hevði hann fingið nøvnini á teimum, sum høvdu verið við. Ut frá hesum lista kundi politisturin staðfesta, hvørji fólk vóru har, og hvussu støðan var. Men hann fekk

Inni í tí koppaða bussinum var ikki besta skilið. Særd løgu hvørt um annað, og slökkjilífólk royndu sum frægast at fúa tey út. Teri dugdu væl, søgdu statistarnir aftaná

Fjølmiðlafólkini spældu eisini við. Tá ein góð lóta var farin, varð politíð betur mannað, og tá fóru teir at reka journalistar og fotografar av økinum. Tá fjølmiðlafólkini ikki aktaðu heilt, hótti ein politistur einaferð við handtøku. Hann mundi vera stressaður, tí hetta hendi uttan fyri avbyrgda økið

ikki sent upplýsingar sínar víðari til politíð í Havn at nýta, eitt nú fyri at kunna svara upp á spurningar frá avvarðandi. Hann hevði ongan sendara, so tað riggaði ikki.

Leingi at biða eftir lækna

Tað østi øll á staðnum upp, at tað gekk so long tíð, til nakar lækni visti seg.

A eftirmetingarfundinum segði yvirlæknin, at hann fekk boðini kl. 19.49, t.v.s. 24 minuttir eftir, at boðini vórðu komin inn á alarmsentralin. Hann fekk bara at vita, at vanlukkan var á Norðrdalsskardi.

Tá skuldi hann heimanifrá, eins og tvær sjúkraisystar og ein hjálparlækni,

sum skuldu við. Tey møttust á Landssjúkrahúsinum, har tey tá fóru at gera útgjörðina klára at hava við. Tað gingu 20-30 minuttir at finna alt fram, segði læknin.

Tá hann kom á staðið, gekk har ein ørgrynni av fólk, men ikki fann hann útav, hvør var leiðari. Eigin skaðastoa varð upprættað.

Læknin hevði eisini trupulleikar við samskiptinum, tí telefon hansara gekk bara til ambulansutænastuna.

Tá læknin umsiðir kom, var ein ambulana longu farin við teimum fyrstu á sjúkrahúsið. Ein onnur stóð til reiðar at fara, men læknin gav boð um, at tey skuldu stæða. Har skuldu ikki fleiri avstað, fyrr enn hann hevði metti um støðuna hjá

hvørjum einstøkum.

Hetta høvdu hini bjargingarfólkini ilt við at svølgja. Onkur helt, at hann ivaðist í, um hann hevði aktað slík boð í eini veruligari vanlukku, tí tað var so kalt.

Læknin segði aftaná, at tað var skil í hesi avgerð, tí tað ráddi um at fáa tey ringast fyrst avstað.

A eftirmetingarfundinum spurdi onkur, hví ikki bráfeingislækna hjalp kom beinanvegin á staðið, men hesin spurningur varð ikki svaraður.

Eina heilt góða løtu aftaná vanlukkuna, varð eitt tjald pumpað upp til at leggja tey særð í. Tey vórðu so flutt út úr bussinum og av vøllum inn í tjaldið, sum

etir litlari løtu varð pumpað upp og viðhita í. Tað kendist gott, søgdu statistarnir aftaná. Hetta var eitt serligt tjald, sum vanligar verður goymt á flogvøllum í Vágum, ætlað til slíkar vanlukkur.

Men ólukkutið, knappliga mitt í øllum, fall tjaldið saman. Onkur var komin undir ein leiðning. Tá varð av álvara farið at reka forvitin burtur.

Bussurin ríðaði

Slökkjilífólk fekk eisini nakrar atfinningar. Tá teir komu á staðið, slóktu teir fyrst tann brennandi bilin fyri at kunna arbeiða, og so fóru teir til bussin. Men teir fóru inn í bussin og hugsadu ikki um fyrst at kíla undir

Tryggjandi Blóðtrýst-mátarin

Fá skil á blóðtrýstinum. Mátar tað neyvt og regluliga heima – uttan ótta fyri hvussu illa er vorðið.

Eins einfalt og armbandsur at festa um skøvningin – og rætt hvørja ferð.

NAIS

sum so mangt annað heilsuótandi – frá

siri

Dr. Jakobsens-gota 15

Tlf. 16610

Tey særd løgu leingi á vøllum og biðaðu eftir hjálpi - og róptu eftir hjálpi. Ikki kundi blaðmaðurin á Dinmu halpa kvinnuni, sum hevði mist ein finger og hevði brúk fyri at koma undir læknaheind